

ת"פ 60004/01/22 - מדינת ישראל נגד סימון אוחיון

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 22-01-60004 מדינת ישראל נ' וצמן(עוצר) ואח'

בפני:	כבוד השופט הדר רוזנברג שיינרט
בעניין:	המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עזה"ד רועי לוס
נגד:	סימון אוחיון (עוצר) ע"י ב"כ עזה"ד איתמר צור
הנאשם:	

גמר דין

העובדות הضرיקות לעניין-

1. הנאשם הורשע, עפ"י הודהתו, במסגרת הסדר טיעון שלא כלל בחובו הסכנות לעונש, בביצוע עבירות של שוד מהוין בחבורה, עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), התפרצות בנסיבות חמימות, עבירה לפי סעיף 406(ב) ו- 408 לחוק העונשין ותקיפת זקן, עבירה לפי ס' 868ו(א) לחוק העונשין.

בהתאם לעבודות כתוב האישום המתוקן, עובר ליום 22.12.21 קשר הנאשם קשור פלילי עם נאשם אחר (להלן: "**הנאשם הנוסף**"), במטרה לפרוץ לביתה של הגבר פריאל יונה, ילידת 1947 (להלן: "**המתלוננת**") , ברחוב דוד אלעזר 6 כניסה א' ברמלה (להלן: "**הדירה**"). במסגרת הקשר ולשם קידומו, הגיע הנאשם הנוסף ביום 22.12.21 לחנות "עמара סנטר בע"מ", ברחוב יחזקאל 4 ברמלה, ורכש חבל באורך 20 מטר שבאמצעותו ניתן להשתלשל מגג הבניין אל חלון הדירה.

ביום 28.12.21 סמוך לשעה 01:49 הגיעו הנאים לבניין כשהם מצוידים בפריטים הבאים: חבל, רתמת גוף, סכין מסוג אולר, מברג וטלפונים סלולריים ללא בעלות קר שאינם ניתנים לזיהוי בעלייהם. כן הגיעו הנאים עם ביגוד לצורכי הסואנה הכלול כפפות וכיסוי פנים עם חרומים בפה ובעיניים.

הנאים עלו לגג הבניין דרך כניסה ב', קשו את החבל לעמוד ברזל מקובע, ושללו אותו אל עבר חלון המטבח בדירה. סמוך לשעה 00:03, ירד הנאשם הנוסף באמצעות החבל מגג הבניין אל חלון הדירה, שבר את תריסי החלון ונכנס לדירה דרך פתח החלון.

אותה עת התעוררה המתלוננת ולמשמעות רעשיהם מכיוון החלון נῆשה אל החלון, הבדיקה בנאשם הנוסף והחלה לצעוק. הנאשם הנוסף התקרב אליה, הורה לה להפסיק לצעוק, אז תקף אותה בכך שיטר על פניה, הצמיד סכין אולר לצווארה, קילל אותה במילה "זונה" ודרש ממנה להפסיק לצעוק ולתת לו את הזהב והכסף שברשותה.

המתלוננת נאבקה בנאשם הנוסף עד שהסכין בה אחז נשברה ונפללה לארץ. כתוצאה לכך נפצעה המתלוננת בשפתיה עמוד 1

ובכפ' ידה ודיממה. הנאשם הנוסף הסיר בכוח את התכשיטים שהיו על גופו של המתלוננת, בהם עגילי זהב מאוזניה, שרשרת זהב מצואורה וצמידים שהיו על ידה (להלן: "התכשיטים").

בשלב זה, קרא הנאשם הנוסף לנאים ואמר לו כי אין אף אחד בדירה. הנאשם נכנס לדירה סמוך לשעה 03:50 וישב ליד המתלוננת כשבידו מברג, בעוד הנאשם הנוסף החל לחפש רכוש נסף בדירה. במהלך החיפוש אחר רכוש הפר הנאשם הנוסף את הדירה ויצר בה כאוס מוחלט בכך שפתח ארוןנות ומגירות והשליך את תוכלתם לרצפה ופרק את כסוי המזגן. מעת לעת התקרב הנאשם הנוסף למתלוננת, הכה בפניה שוב ושוב וכן היכה אותה ברגלה וגרם לה לחבלות, תוך שדרש ממנו לגלות לו היכן מוסתר רכושה. כל זאתה העת ישב הנאשם בצד מצלמת למתלוננת כשהוא אוחז בידיו מברג. בנוסף, איים הנאשם הנוסף על המתלוננת בכך שהיא לנאהם להרוג את המתלוננת באמצעות המברג שאותו והנאשם דרש ממנו לחת את הזהב שברשותה כדי שלא תיפגע.

במהלך הדברים, איימו הנאים להרוג את המתלוננת אם לא תענה לדרישתם וכן איימו להציג אותה באמצעות בנזין ואף שפכו מים על הרצפה בניסיון להציג מצג שווא כאלו שפכו בנזין ובכוונתם לשחוף את הדירה על תוכולתה כשהמתלוננת בפנים, אולם המתלוננת הבחינה כי מדובר במים. בין היתר, חסם הנאשם הנוסף את פיה של המתלוננת באמצעות יריית כד עד שחשאה כי היא נחנקת והסירה את הבד מפניה.

בשל מעשי הנאים, אמרה המתלוננת לנאים כי יש כסף בארכנק והציבעה על מקום הארכנק בדירה. הנאים לקחו סך של 1,500 ₪ מהארנק, טלפון סלולארי מסווג שמצאו בדירה ורכוש נוסף השיר למתלוננת (להלן: "רכוש").

סמוך לשעה 05:00 לקחו הנאים את מפתחות הדירה ויצאו מהדירה כשברשותם התכשיטים והרכוש, תוך שהותירו את המתלוננת שרואה על הרצפה פצועה ומדממת. הנאים נעלמו את המתלוננת בדירה ואיימו עליה כי אם תצעק יחזרו ויהרגו אותה.

כתוצאה מהמעשים נחלה המתלוננת בפניה וביריה ונזקקה לטיפול רפואי בבית החולים.

2. במסגרת הסדר הטיעון הופנה הנאשם לקבלת תסוקיר שירות המבחן בעניינו.

תסוקיר שירות המבחן

3. מן התסוקיר עולה כי הנאשם בן 61, גרוש פעמיים ואב לשישה ילדים, חמשה מהם בוגרים, מתגוררים בצרפת ואינם מצויים בקשר עם הנאים. בת נוספת, כבת 15, מתגוררת עם אמה בארץ, עמה לא היה בקשר עד סמוך לפני מעצרו. הנאים היה מכור לסייעים קשים ומתופל בתחליף סם, עבר לטריגון קפונדיטור במקומות שונים. כמו כן, מתמודד עם מחלת הפטיטיס C, הפרעות בקצב הלב וסוכרת ועל רקע זאת מוכר כנכה בסיסי לביטוח לאומי.

לדברי הנאים, בשנים האחרונות שקדמו למעצרו, התקשה להימנע שימוש בחומרים ממוכרים ולצד השימוש בתחליף סם מסווג סבוטקס נסוג לשימוש בסמי רחוב. בעבר, שולב הטיפול במסגרת הייחידה לטיפול בהתמכויות ברמלה, שיתפה פעולה כ - 18 חודשים אך בהמשך שב לשימוש קבוע ופעיל בסמים. לחובת הנאים שתי הרשעות קודמות בעירות

מתוחם הסמים והרכוש אך לא ריצה בעבר מסר בפועל.

הנאשם קיבל אחירות מלאה על חלקו בעבירה, אם כי תופס עצמו כמי שהולך שולל ע"י נאשם 1, חזר וביטה חריטה וובשנה נוכח התנהגותו, בין היתר נוכח גילה של הנגעת.

להתרשות שרות המבחן, הנאשם בעל דפוסים התמכרותיים מגובשים וכرونיים, המנהל מזה שנים אורח חיים בלתי יציב ושולי. בrukע, ניכר כי התפתחה בנסיבות משפחתיות קשות, ללא סיוף לצרכי הפיזיים והרגשיים. לצד זאת, נראה כי אין מאופיין באלימות קבועים ומעורבותו הנווכית חריגה יחסית. לאור שנות הקשר עם הנאשם, התקשה לקדם יציבות ממושכת ואף התערבות ממושכת ומשמעותית במסגרת תכנית בהמ"ש הקהילתית התקשתה לסייע ביצוב מצבו.

להערכת שרות המבחן, רמת הסיכון הבינוני שהוערכה בשלב המעצר, להישנות עבירות אלימות מצד הנאשם, פחותה במידה מסוימת בעיקר נוכח הגבול שהוצב והשלכות המעצר.

שרות המבחן סבור כי הנאשם אינו בעל כוחות לעبور תהליך טיפול בקהילה למקרים אך ממליץ להתחשב מכלול נתוני בגזרת הדיון.

ראיות לעונש-

4. מטעם המאשימה הוגש גילוין הרשות קודמות וכן נשמעה בתה של המתalonנטה, הגב' צהלה יונה.

גב' יונה תארה בכאב את ההשפעה הקשה של האירוע על אמה, אשר אינה חשה עוד בטוכה בביתה, עומדת על הגפת תריסים וחלונות ומסרבת להימצא במקום ממנו נכנסו הנאים לדירתה. כן מסרה העדה, כי אמה סובלת מטראה מהוצאה ביטוי בחרדות שונות, בקשיי שינה ועוד, כאשר מצבה הנפשי לא חזר אלינו לאחר השוד. הוסיףה ומסרה העדה, כי לאחר השוד גרה אמה אצלה במשך חמישה חודשים על מנת שניתן יהיה לסייע לה ולהתחליל בשיקומה.

5. מטעם ההגנה העידה לעניין העונש הגב' ליליאן פינקובסקי, אחותו של הנאשם. העודה בקשה סליחה מהמתalonנטה וממשחתה וטענה שהנאשם נצל ע"י אחרים ושאיינו בעל חשיבה עברינית. עוד ספרה העודה כי הנאשם טיפול באמנו המבוגרת במסירות עד לפטירתה. העודה בקשה להתחשב בנסיבות האישיות של הנאשם ומסרה כי משפחתו מעוניינת לסייע לו.

תמזית טיעוני הצדדים-

6. ב"כ המאשימה, עו"ד רועי לום, טען כי הנאשם היה שותף לשוד מזון מתוכנן ומתוכחים, שבוצע בחבורה, תוך שימוש בנשק קר, כנגד קשישה בת 75. הנאים הצדדיים מביעים מועד בחבל לצורך השתלשלות מג הבניין לדירת המתalonנטה, באולם, במברג, בכפפות ובבגדים הסואנה. עוד נטען, כי מרגע כניסה הנאשם 1 לדירת המתalonנטה החל סיוט מתמשך של כשעתיים, במהלךו היכה הנאשם 1 את המתalonנטה, כשהנאשמים איימו ייחדיו על המתalonנטה, חסמו את פיה ואף יצרו

בפינה מציג שווה בדבר כוונתם להציג את הדירה ככל שלא תענה לדרישתם. אף שהנאשם דן לא הפעיל אלימות ישירה על המטלוננט, ולא ידע טרם כניסה לדירה אודוטה הימצאה שם, הרי שמדובר כניסה לדירה, היה שותף להטלת האימה על המטלוננט בדרכים שונות, לרבות ישיבה לצידה כשהוא מחזק מברג بيדו. עד צוין, כי הנאשם לא העזיק עזרה אף לאחר שהוא וחברו עזבו את הדירה, אלא הותיר את המטלוננט החבולה שרוועה על הרצפה ונעולה בדירה, לאחר שניטלו ממנו מפתחות הדירה, רכוש ומיכשיר טלפון נייד. מבחינת הנזק שנגרם כתוצאה מן העבירות, הפנה ע"ד לוגש לדברי בתה של המטלוננט והוסיף כי אף שחלק מן הרכוש שנגנבו נטא אצל הנאשם, הוא טרם הוחזר למטלוננט. לשיטת המאשימים, מעשי העבירה משקפים כי יעור מוסרי ניכר וחומרה יתרה ושומה על הדבר למצוא ביתוי בגזירת הדין. הפרקליט הפנה לפסיקה לעניין העונש וגرس כי מתחם העונש ההולם נע בין 12-7 שנים, לצד מאסר מותנה ופיצוי למטלוננט. בתוך המתחם מבוקש לגוזר את דיןו של הנאשם בחצי התחתון של המתחם אך לא בתחום ממש.

7. ב"כ הנאשם, ע"ד איתמר צור, טען כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נמור משמעותית מזה לו טוענת המאשימים, ויש לקבוע שהוא נع בין 36-60 חודשים אחדשי מאסר בפועל. בהקשר זה הודה, כי הנאשם קשור אמן לשפרוץ לדירה, אולם הוא לא ידע כי יש מישחו בתוך הדירה, כאשר הנאשם הנוסף הוא שנכנס ראשון לדירת המטלוננט ואז הזמין את הנאשם להיכנס באמרו שאין אף אחד בדירה. עוד ציין הסגנור, כי הנאשם לא נטל חלק במסכת האלים הראשונית שבוצעה טרם כניסה לדירה ואף לאחר שנכנס לדירה הוא לא היכה את המטלוננט ולא חבל בה אלא רק ישב לידיה עם מברג. ביחס לגזירת הדין בתחום המתחם הפנה ב"כ הנאשם להודאת הנאשם במוחס לו ללא צורך בשמיות ראיות, לנטיותיו האישיות והרפואיות של הנאשם, לעובדה שהנאשם לא ריצה עד כה עונש מאסר בפועל וכן לעובדה שרשות המבחן התרשם כי לא מדובר באדם בעל מאפיינים אלימים. לשיטת ההגנה, מכלול הנתונים יש לגוזר את עונשו של הנאשם בתחום המתחם העונש ההולם. הסגנור הפנה לפסיקה בנוגע לעתירתו לעניין העונש.

בדבאו האחרון ביקש הנאשם סיליחה ומחייבת על מעשיו.

דין והכרעה-

8. בהתאם לסעיף 4ב לחוק, העיקרונות המנחה בענישה הנהו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנטיותיו מיידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם שומה על ביהם"ש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירות כאמור בסעיף 4ט לחוק.

9. הערכיים המוגנים בעבירות בהן הורשע הנאשם הם ההגנה על שלמות הגוף, ההגנה על שלות הנפש וכבוד האדם, ההגנה על הקניין והשמירה על הביטחון האישי.

בע"פ 280 מ"י נ'23 (Abker 18.5.23) (להלן: פס"ד Abker), קבע ביהם"ש העליון בהקשר זה את הדברים הבאים:

"בית משפט זה שבעריך הרבה על חומרתן הרבה של עבירות השוד. אלה, פוגעות במידה קשה בתחום הביטחון הציבורי והסדר הציבורי (ע"פ 1074/22 מוחSEN נ' מדינת ישראל, פסקה 16 לפסק דין של חברות השופטת ג' כנפי-שטיינץ [פורסם ב公报] (20.7.2022)), כמו גם בכבודם וקונינעם, ולעתים גם בגופם, של אנשים תמיימים אשר נקרו מבלתי משים

בדרכו של השודד (ע"פ 475/20 סורני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 [פורסם בبنבו] (13.7.2022)). פגיעות אלה אף מותירות, לא אחת, תחושות של טראומה וחרדה בגין עבירה אשר מלאות אותן זמן ממושך (ע"פ 1167/21 חוגייראת נ' מדינת ישראל, פסקה 11 [פורסם בبنבו] (31.5.2021)).

חומרה יתרה טמונה ביצוע עבירות שוד כלפי אוכלוסייה המבוגרים והקשישים. שכן, **הפגיעה דזוקא באוכלוסיה זו געוצה בתפיסה כי הנמנים עליה יהיו "טרף קל"**, ומכך היא משקפת אנטי-חברתיות عمוקה ומגלמת אכזריות ואדישות לחומרת הפגיעה בגין העבירה (ע"פ 4777/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 25 [פורסם בبنבו] (10.1.2018) (להלן: עניין פלוני); ע"פ 1660/19 Kvartskhava נ' Kvartskhava מדינת ישראל, פסקה 8 [פורסם בبنבו] (23.10.2019) (להלן: עניין Kvartskhava) (פסקה 7, הדgesות של - ה.ר.ש.).

10. בחינה של נסיבות ביצוע העבירות מצביעה על פגיעה משמעותית ומהותית בערכיהם המוגנים.

עסקין בעבירות שבוצעו לאחר תכנון מוקדם לפורץ לדירת מגורים באישון לילה, במסגרתו הצעידו הנאשם וחברו, מבועד מועד, בחבל באמצעותו ניתן יהיה להשתלשל מגג הבניין לדירה, ברתמת גוף, בסיכון מסוג אוילר ובמברג. מחשבה הושקעה אף בנסיבות אמצעים למניעת גילויים ותפיסתם של הנאשמים, תוך שהנאשמים הצעידו בטלפון סולריים ללא בעליות שלא ניתן לזהות את בעלייהם, בכפפות ובכיסוי פנים. בהקשר זה העיר, כי אף שקשרת הקשר הייתה לביצוע התפרצויות לדירה, ולא לביצוע שוד, הרי שעת הביצוע שנבחרה (3:00 לפנות בוקר), לצד ההצעידות בסיכון, במברג ובכיסוי פנים, מצביעים על כך שהנאשמים לקחו בחשבון אפשרות שהיא אדם בדירה ונערך לקרותה.

ראשיתו של האירוע בכניסת הנאשם הנוסף לדירה בדרך לבדו דרך חלון, תוך הצמדת סכין לצוואר המתלוונת, הפעלת אלימות כלפיה, הטחת דרישת קבלת כסף זהב והסרת תכשיטים בכוח מגוף המתלוונת, כאשר הנאשם דן לא נכח בדירה באותו שלב ומילא לא היה עד למתרחש.

הנאשם הנוסף הזמין את הנאשם להיכנס לדירה כ - 50 דקות לאחר שנכנס אליה, באמרו שאין אף אחד בדירה. אף שהנאשם יכול היה להניח, על בסיס דבריו המטעים של חברו, כי אין איש בדירה, הרוי משנכנס לדירה הבוחן במלוננטה הקשישה, שכבר דיממה באותה עת משפטיה ומכף ידה. תחת לסרב לחתת חלק במתרחש ולכל הפחות להימלט מן הדירה, בחר הנאשם להישאר במקום ולסייע לשוטפו במסכת מתמשכת של הטלת אימה על המתלוונת, אשר תכליתה גניתת רכוש נוסף מן הדירה. הנאשם ישב בצדם למלוננטה כשבידו מברג, על מנת למנוע התנגדות מצדיה ועל מנת לאפשר חיפוש בדירה, תוך יצירת כאום מוחלט ווהשלכת תוכן הארונות והמגירות החוצה. הנאשם היה שותף לכך שמעטה לעת, הגיע הנאשם הנוסף למלוננטה, היכה אותה בפניה שוב ושוב וכן ברגלה, תוך שדרש ממנו לגלות היכן מוסתר רכושה. הנאשםלקח חלק באיום על המתלוונת להרוג אותה בمبرג ככל שלא תענה לדרישות שהופנו כלפיה. הנאשמים לא הסתפקו באיום על המתלוונת הקשישה באמצעות המברג, אלא איימו עליה באכזריות יתרה להציג אותה בתוך הדירה, תוך שניסו להציג מצג שווה כאלו שפכו בנזין למקום. עוד במהלך השוד, חסם הנאשם הנוסף את פיה של המתלוונת באמצעות יריעת بد עד שהיא חשה שהיא נחנקת והסירה את הבד מפניה.

נקיטה באלימות חזורת כלפי אישת בגילה של המתלוונת, לרבות חסימת פיה, וכן איום באמצעות המברג, הנם מעשים בעלי פוטנציאלי נזק ניכר לבראותה של המתלוונת והו עלולים, בהינתן תגבורות כאלה או אחרות מצד המתלוונת, להוביל לתוצאות הרות אסון.

נקל לשער את האימה, הפחד, ההשלה ותחושת חוסר האונים שאחזו במתלוננת הקשישה במהלך האירוע מושא כתב האישום. המתלוננת אשר עשתה מאמץ להיאבק בתוקפה, הייתה נתונה אחריו כניסה הנאם דן לדירה, לעומת זאת פיזית ולאו דו ממסוגים שונים על חייה, לרבות באמצעות נשק קר מסוג מברג, מצד שני גברים מעלהeszwa, לתקופה קצרה לאו דו ממסוגים שונים על חייה, לרבות באמצעות נשק קר מסוג מברג, מצד שני גברים צעירים ממנה וחזקם ממנה. משך הזמן בו שהוא הנאים בדירת המתלוננת והפעילו כלפי אויומים ואלים, שהנו חריג, מהו נסיבה לחומרה במקורה דן.

נסיבה נוספת לחומרה כרוכה בעובדה שאף לאחר שהשלימו את זממם, שעתים אחריו שהנאשם הנוסף נכנס לראשונה לדירה, לא גילו הנאים חמלת אונסית כלפי המתלוננת, אלא הותירו אותה, חרב גילה, שרועה על הרצפה מצועה ומדממת, תוך שלקו את מפתחות הדירה ונעלמו את המתלוננת בתוכה, באופן המקשה על העזקה עצמה, לא לפני שבו ואיתם על המתלוננת לבסוף לעזרה אחרית יחזרו לדירה ויירגו אותה. בהתנהלותם גילו הנאים אכזריות ואדיות מוחלטת במצבה של המתלוננת והיא משקפת אנטישברתיות עמוקה וכיור מוסרי רב.

מעשי הנאים וחברו הביאו לנזק ממשי וקשה למתלוננת ולבני משפחתה. במהלך האירוע נגרמו למתלוננת חבלות בידייה ובפניה והוא נזקקה לטיפול רפואי. כן נגנוו ממנה תכשיטים, 1500 ל"נ וטלפון סלולרי. מעבר לנזק הממוני שנגרם למתלוננת (רק חלק מן הרכוש נتفس ווחזר לה בתום ההליך) ולהבלות שנגרמו בפניה ובידה, איקות החיים של המתלוננת לא שבה להיות כשהיתה לאחר השוד. בעקבות האירוע הטראומטי אורחות חייה של המתלוננת השתנו והתהפקו, לאחר שנוכחה לדעת כי ביתה כבר אינו מבצרה. כעולה מעדות בתה של המתלוננת, המתלוננת עזבה את הבית לחודשים מספר ואף כוון היא מסרבת לשוהות באזורי מגוריו פרטו לדירה, מגיפה תריסים, מתקשה לישון בלילה ומגלה חרדה וחוסר אמון בבני אדם. בני המשפחה שינו מרגליםיהם והם נדרשים למאץ מיוחד ולילוי צמוד של המתלוננת על מנת לסייע לה נוכח מצבה הנפשי.

בעבירותה בהן הורשע הנאים, מתקיימות כל הנسبות המכמיות המנויות בסעיף 402(ב),ivism לב לכך שהשוד בוצע בחבורה, כשהנאימים מוצדים בסיכון ובמברג ותווך בהם המתלוננת באלים ומסבים לה חבלות. בהמשך לזאת, יש לקבוע כי המעשים נמצאים ברף הגבווה של עבירות השוד, והם מחיבים ענישה חמירה, תוך מתן דגש למידניות הענישה הרואה.

לקולה אצין, כי הנאים, בנגד לשותפו, לא נקט באלים פיזית ושירה כלפי המתלוננת וכי בעת כניסה לדירה, הוטעה ע"י הנאים الآخر לחשוב שאין איש בדירה. מעובדות כתוב האישום המתוקן נראה כי הנאים הנוסף היה הרוח החיה ומוביל האירוע, שכן הוא שקנה ימים ספורים לפני השוד את החבל שיאפשר השתלשות לדירה, הוא שהשתלשל פיזית לדירה ופרץ אליה בכוח, הוא שנקט באלים כלפי המתלוננת והוא שהוביל את האויומים כלפייה.

11. העבירה המרכזית בה הורשע הנאים, עבירה של שוד חמוץ בחבורה, לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, היא עבירה שהעונש הקבוע בצדקה הנו 20 שנות מאסר. בchnerה של רמת הענישה הרווחת בעבירות הדומות לעבירות בהן הורשע הנאים מצביעה על הטלת עונשי מאסר בפועל לתקופות מהותיות. נקבע כי על העונשים שגורר בהם"ש לשחק את סlidata של החברה מן המעשים ולהרטיע עבריינים פוטנציאליים.

לשם המלצה ניתן להפנות לדוגמאות הבאות מן ההחלטה:

בע"פ 280 מ"י נ'23 (Abker), נדון עניינו של נאשם שהורשע עפ"י הודהתו ביצוע עבירה של שוד בנסיבות

מחמיות ונגזרו עליו בבימה"ש קמא 30 חודשי מאסר בפועל. דבר בכר שאותו נאשם הגיע בצהריי יום בסמוך לשירותים בתחנה המרכזית החדשה בתל אביב-יפו, הגיח מאחריו המתлонנת, ילידת 1948, והכה אותה בראשה. כתוצאה מהכך, המתлонנת נפלה על רצפת התחנה. בעודה שרואה על הרצפה הנאשם משך בחזקה את התקיק שלו במטרה לגונב אותו, אך המתлонנת אחזה בתיק בניסיון למנוע ממנו לעשות כן. נוכח התנגדות המתlonנת, וחurf צעקוותיה, הנאשם המשיך לתקוף אותה בכר שבעט בה בגב, בחזה, בידים ובראש, ואמר לה, בכוונה להפחידה, כי אם לא תעוזב את התקיק הוא ירוג אותה. לבסוף, הנאשם הצלח ליטול את התקיק שבו, בין היתר, טלפון נייד וכיס מזומן בסך 900 דולר ו-110 ש"ח, ומילט מהמקום בריצה. כתוצאה ממשי המשיב, למצלונת נגרמו חבלות של ממש ובכלן פגיעה בראש, בחזה, בידים ובשפטים, והוא פונתה לקבלת טיפול רפואי בבית חולים.

ביהם"ש העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והחמיר את עונשו של הנאשם ל - 48 חודשי מאסר בפועל, בהדגשו את תפkid בהםמ"ש בהגנה על מבוגרים וקשישים מפני עבירות שוד.

יורר, כי רמת האלים היפוי במקירה זה מעט חמורה יותר מזה שהופעלה כלפי המתlonנת במקירה שבפני, ברם מנגד בעניינו של הנאשם דן קיימות נסיבות לחומרה יחסית לאירוע מושא פס"ד שבנדון, לרבות התכונן המוקדם להתרפרץ לדירת מגורים בשעת לילה מאוחרת, הביצוע בצוותא, משך הזמן הממושך של הפגיעה והאימם בקשייה והשימוש בנסיך קר מסוג אולר ומברג.

בע"פ 2471/21 מ"י נ' ابو עירשה ואח' (16.1.22), נדון עניינים של נאים שהורשו על סמרק הודהם בשוד בנסיבות מחמיות ותקיפה ז肯 בצוותא, בנסיבות בעלויות קווים דמיון לענייננו. דבר בנאים שהחלתו להיכנס לדירתו של מתلونן קשייש לבניין ולשודד את רכשו. עת שהה המתlonן בגפו בדירה, הגיעו אליו הנאים כשהם רעלוי פנים, עוטים כפפות, ברשותם סולם, ואחד מהם מחזיק בסכין. הנאים נקשו על דלת הדירה, וכשהמתlonן פתח אותה דחפו אותו וקרבו סcin לצוארו. בעודם בדירה, איימו הנאים על המתlonן, דרשו ממנו לשמור על שקט והורו לו למסור להם את כספו. הנאים ערכו חיפוש בדירה והיכו את המתlonן בפניו שלוש פעמים. בהמשך, סתמו את פיו של המתlonן, כפתו את ידיו באמצעות סרט דבוק, ואיימו עליו כי ימות באם יוז. משאמר המתlonן כי אינו זוכר את הקוד לפתחת הכספית שלו הם תקפו אותו באמצעות מכות וסתירות. הנאים נטלו מהדירה כספת, תכשיט מזבח ומשקפים וنمלוטו. בהםמ"ש קמא קבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 40 ל-50 חודשי מאסר בפועל וגורר על הנאים 45 חודשי מאסר בפועל. בקבלו את ערעור המדינה על קולת העונש, ציין בהםמ"ש העליון כי באותו עניין מתקיימות כל הניסיות המכמיות המנוסית בסעיף 40(ב), בהינתן שהשורש בוצע בידי הנאים בחבורה, כשהם מצודים בסכין, ותו שנהגו במתlonן באלים ופצעו אותו. נקבע כי "מקרים כגון דא, הנמצאים ברף הגבוה של עבירות השוד, מחייבים אותנו בהחומרת העונישה. במקרים המתאימים, על בית המשפט למת משקל מוגבר למדיניות העונישה הרואיה, ולא להסתפק אך בבחינת מדיניות העונישה הנוגגת" (פסקה 11 לפס"ד). **ambil למצוות את הדין, הווחמר עונשם של הנאים ל - 63 חודשי מאסר בפועל.**

בע"פ 1985/1985 קוגן נ' מדינת ישראל (22.4.21), נדחה ערעורו של נאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של שוד בנסיבות מחמיות ותקיפה קשה. הנאשם ואחר נכנסו לביתו של קשייש שהוא בגפו בבתו, תקפו את הקשייש בפניו ובגפו ונטלו סך של 100,000 ל"נ. הקשייש נחבל ופונה לקבלת טיפול רפואי. בית המשפט קמא קבוע מתחם עונש הנע בין 5 ל-8 שנות מאסר בפועל וגורר על הנאשם, נטול הרשות קודמות, שאינו בקשר הבהיר, עונש של **5.5 שנות מאסר בפועל**.

בע"פ 5642/20 סובח נ' מדינת ישראל (6.1.21), נדחה ערעורו של הנאשם שהורשע על פי הودאותו בעבירה של שוד בנסיבות חמירות. הנאשם ואחר נכנסו לביתה של קשישה בעודה ישנה במיטהה ומשכוי בחזקה את צמידי הזהב שענדיה. כאשר הקשישה התעוררה, הם ניסו לחנוק אותה באמצעות השמיכה, ובעקבות עזקותיה חדל מכך, ונמלטו מהמקום עם תכשיטיה. لكשישה נגרמו המטומות על ידה. בית המשפט קבע מתחם עונש מותם בין 4 ל-7 שנים מאסר בפועל. הנאשם בשנות העשרים לחיו, לחובתו עבר פלילי,ណון לעונש של 5.5 שנים מאסר בפועל.

בע"פ 7275 אל טלאקה נ' מ"י (2.2.22) - נדון ערעורו של הנאשם, נטול עבר פלילי, אשר הורשע בהתאם להודאותו בעבירה של שוד בנסיבות חמירות לפי סעיף 402(ב) ונגזרו עליו 5 שנות מאסר. באותו עניין הנאשם הגיע עם אחר לדירת זוג קשישים, כשהם מצודים בכובען גרב ובכפפות וברשות האחים סכנן. השניים נקשו בדלת הדירה ומשפתחה המתלוונת את הדלת, האחים צעק למטלונת "לא לצחוק", זינק לעברה, אחיז בבדיה באחור הצואר והכתפיים והפילה לרצפה. בכך למנוע מהם לעמוד תקום וביד שנייה הוא אוחז בסclin. משקרב המתלוון למקום דחף אותו הנายם, הפילו לרצפה ושם את רגליו על ישבנו של המתלוון בכך למנוע מהם לעמוד. הנאשם נטל תיק עם כסף ומPAIR טלפון נייד והשניים נמלטו. בשל האירועים חש המתלוון ברע והתעלף.

ביהם"ש קמא קבע מתחם שנע בין 5-8 שנים וגזר על הנאשם, בגין הוגש תסקير חיובי, 5 שנות מאסר ו- 24000 ל' פיצוי. בהם"ש העליון דחה את ערעור הנאשם על חומרת העונש.

יוער, כי דרגת האלים שהופעלה כלפי המתלוונים בתיק זה הייתה פחותה מזו שהופעלה נגד המתלוון בעניינו. נסף על כך, העבירה לא כללה התפרצויות לתוכן דירת המתלוונים.

בע"פ 1660/19 Kvartskhava נ' מ"י (23.10.19) נדון ערורים שנאשמים שהורשעו, עפ"י הודאותם, בביצוע שוד מזין בחבורה של קשיש בן 85.

דובר בנאים שקשרו קשר לשוד את המתלוון בביתו. לצורך ביצוע מזימתם, הם הצמידו בין היתר בסclin, מסיכת פנים, סרט הדבקה וכפפות לטקס, והמתינו בינה הציבורית עד שהמתלוון ישוב לביתו. משגב המתלוון לبيתו בשעות לילה מאוחרת, עקרו אחוריו הנאים ובעת שפתח את דלת ביתו הסתערו עליו כשאחד מהם מציד בסclin, הדפווו לתוך ביתו ונעלו את הדלת. הנאים היפלו את המתלוון לרצפה, הדביקו סרט הדבקה על פיו ועיניו, הצמידו סclin לאוזנו כמספר, ערכו הנאים חיפוש בכל חדרי הבית תוך שורשו בהם הרס, נטלו כסף מזומן וכל רכוש בעל שלו כמספר, אחד הנאים נותר בזמן החיפוש ליד המתלוון. אחד הנאים אף הסיר מן המתלוון שעון, טבעת זהב ושרשרת זהב אותו ענד. במהלך השוד, הונח מעיל פניו של המתלוון, ואחד הנאים אמר לחברו "הוא דיה אוטי, בוא נהרוג אותו, נחתור לו את הגראן". שופט אחר השיב שעדיף לחנוק את המתלוון ובמהלך לcker, בעטו בראשו של המתלוון וכרכו בחזקה חgorה סביב צווארו, כל זאת כשהמתלוון מנסה להתנגד למשען הנאים. הנאשם חדל ממעשייהם רק עם כניסה כוחות משטרת שהגיעו למקום (לאחר שהוזעקו על ידי בני משפחת המתלוון שצפו באירוע בצלמות האבטחה). כתוצאה מעשייהם של הנאים נגרמו למתלוון חבלות שביגין נזק לטיפול רפואי.

ביהם"ש קמא קבע בגזר הדין כי האירוע עלול היה להסתיים בתוצאה קטלנית אלמלא בני משפחתו של המתלוון צפו

במתרחש באמצעות מצלמות האבטחה, קבע מתחם עונש הולם שנע בין 6-10 שנות מאסר וגורר על הנאים 7 שנות מאסר בפועל לצד פיצוי של 15000 ₪. בימה"ש העליון דחה ערעור הנאים על חומרת העונש וקבע שבנסיבות העניין המתחם שנקבע היה מקל ועשה חסד עם הנאים.

יובהר, כי בעניין האמור קיימים היבטים חמורים יותר מאשר המצוים במקורה Dunn, שכן במסגרת קשר הרווחה לביצוע שוד של קשייש, להבדיל מהתפרצויות, מה גם שרמת האכזריות והפגיעה הפיזית, שכלה חניה תוך כריכת חגורה על הצוואר, היו גבירות מalto שננקטו כלפי המתלוננת. לצד זאת, קיימים היבטים דומים לא מבוטלים ולפיכך ניתן להקש מפסיד שבנדון, בשינויים המחייבים.

בע"פ 4777/17 פלוני נ' מי (10.1.18) נדון ערעורו של נאם שהורשע בביצוע עבירה של שוד בנסיבות חמירות ונגזרו עליו 40 חודשי מאסר בפועל. אותו נאם תכנן עם אדם נוסף לבצע עבירה שוד. השניים התקדמו לכיוון המתلون, קשיש בן 83, אשר יצא מחנותו ועשה את דרכו לעבר סניף בנק סמור במטרה להפוך את הפדיון השבועי של החנות. השניים החלו לתקוף את המתلون בצוותא בכך שהכו אותו בגבו, הפילו אותו ארضا, ובעוודו שרוע על הרצפה נטלו מכיסו סך של כ-2,000 ש"ח בזמן. לאחר מכן, המשיכו השניים להכותו בכל חלק גוף, וחיפשו בכיסי מכיסיו כסף מזומנים נוספת. כתוצאה מעשייהם של השניים, נגרמו למתلون שטפי דם ושפשופים בכתפו ובררכו, והוא סבל מכבים, רגשות והגבלה בתנועה.

bihm"sh קמא קבע מתחם עונש הולם שנע בין 36-60 חודשים מאסר וגורר על הנאים, בעל רקע נפשי ומצב גופני אקונומי קשה, עונש של 40 חודשים מאסר. bihm"sh העליון אישר את המתחם שנקבע ודחה את הערעור על חומרת גזר הדין.

מקרה זה קל בנסיבותיו מן המקרה שבפניו שכן אין מדובר באירוע שכלל התפרצויות לדירת מגורים ולא נעשה שימוש בנשק קר.

בע"פ 8515/17 פלוני נ' מדינת ישראל (24.10.18), דחה ערעורו של נאם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות של שוד בנסיבות חמירות, קשר לפשע, ותקיפות זקנים. הנאם ואחריו קשרו קשר לשוד קשישה המתגוררת בגפה, הם דפקו בדלת וביקשו מים. המתלוננת פתחה את הדלת, לאחר דחף אותה לרצפה, החזיק בה בכוח והניא מגבת על פניה. לאחר המשיך לרתק את הקשישה לרצפה במשך 20 דקות ובזמן זה הנאם חיטט בדירה עד שמצא כסף שאותו גנב. השניים נמלטו. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין 5 ל-8 שנות מאסר בפועל. הנאם צער, בעל עבר פלילי נדון לעונש של 7 שנות מאסר בפועל (בנוסף הופלו במצטבר עונשי מאסר מותנה כר שירצה 8 שנים ו-3 חודשים).

בע"פ 8614/17 פלוני נ' מדינת ישראל (3.3.19), דחה בית המשפט העליון ערעור נאם. הנאם, קטין, הורשע בעבירות של שוד בנסיבות חמירות, קשר ותקיפות זקנים וכן צרפ' 3 תיקים נוספים בעבירות של תקיפה ואיומים. הנאם ואחריו קשרו קשר לשוד קשישה המתגוררת בגפה. כאשר הגיעו לביתה, ביקשו ממנה מים וכאשר פנתה הקשישה להביא להם מים, הנאם הפילה ארضا, סתם את פיה באמצעות מגבת, ריתק את הקשישה לרצפה במשך 20 דקות בעודם הובילו חיפש בדירה כסף ורכוש. הנאם והאחר נטלו סך של 7,000 ₪, השאירו את הקשישה שרועה על הרצפה ונמלטו מהמקום. על הנאם, בעל רקע מרכיב ובעל פלילי, נגזרו בגין עבירות השוד 6 שנות מאסר בפועל ובגין

העבירות שצרכו 6 חודשים נוספים. כן הופעל עונש מאסר מותנה חלקו בחופף ועונשו עמד על 6 שנים ו-10 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט העליון נתן דעתו לחומרת העבירה שוד הקשיים, לפוטנציאלי הנזק הרב ולצורך בענישה ממשית ודחה את הערעור חרף גלו ונסיבות האישיות של הנאשם.

abhängig, כי עינתי בפסקה אליה הפנה ב"כ הנאשם ברם לא מצאתי לגזר ממנה גזירה שווה שכן מבלי להקל ראש, נסיבות ביצוע העבירות באותו מקרים היו קלות בהרבה מאשרallo הק"ימות במקורה דין (בע"פ 4324/14 **מוזהר נ' מ"י**, במסגרתו נגזרו 38 חודשים מאסר התבטא שוד הקשייה בדחיפת הקשייה ובנטילת תיקה בפתח הבית; בע"פ 1233/15 **מאג'ד נ' מ"י** דבר בתליית שרשת מצואור המתלוננת ברחוב).

12. לאחר ש שקלתי את מכלול הנסיבות הקשורות למשען העבירה ולמידת אשמו של הנאשם, לרבות הערך החברתי שנפגע ביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערך המוגן ומדיניות הענישה הרואה אני קובעת כי מתוך העונש ההולם בגין מעשיו של הנאשם נע בין 5.5-9 שנים מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ופיizio למטלוננת.

13. אין שיקולים המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם לקולה או לחומרה.

14. בתוך מתחם העונש ההולם על ביהם"ש לגזר את עונשו של הנאשם בהתאם לשיקולים שאינם קשורים לנסיבות ביצוע העבירות. במסגרת זו הבאתិ בחשבו את השיקולים הבאים;

יש לזכור לזכות הנאשם את הדאות בכתב האישום המתוקן ללא צורך בשמייעת ראיות, תוך חיסכון בזמן השיפוטי ובעיקר לצורך להעיד את המטלוננת ואת בני משפחתה. עוד עשוי לפחות לפחות לכוף הזכות את הבעת החרצה של הנאשם ואת הרצון שהביע להיטיב את דרכיו ולהשתלב בטיפול בבית הסוהר.

נתתי דעתך אף לנסיבותו האישיות והרפואיות של הנאשם, אשר התפתחו במסיבות משפחתיות מורכבות, מתמודד שניים ארוכות עם התמכרות לסמימ, סובל ממחלות שונות ומוכר כנכה של הביטוח הלאומי, כמפורט בתסaurus שירות המבחן. הנאשם עצור מזה תקופה לא מבוטלת, לראשונה בחיו, ולא ריצה בעבר עונש של מאסר בפועל.

לצד השיקולים שפורטו עד כה ואשר יש בהם כדי להוביל למיתון של גזר הדין, אזכיר כי לחובת הנאשם שתי הרשותות קודמות בעבירות של החזקת סם לצריכה עצמית. להתרשםות שירות המבחן, הנאשם בעל דפוסים התמכורותיים מגובשים וכرونיים, המנהל מזה שנים אורח חיים בלתי יציב ושולי. הנאשם התקשה לקדם יציבות ממושכת בהתנהלותו ואף התרבות משמעותית במסגרת תכנית ביהם"ש הקהילתי התקשתה לסייע ביצוב מצבו. אורח חייו של הנאשם, בದגש על התמכרותו המובהקת למעורבות שולית וערבית, מלמד על מסוכנות. מנגד אוסף, כי נראה שה הנאשם אינו מאופיין בקיים אלימים קבועים ואין בערו הרשות בעבירות דומות. להערכת שhort המבחן, רמת הסיכון הבינונייה שהוערכה בשלב המעצר, להישנות עבירות אלימות מצד הנאשם, פחתה בשלב זה במידה מסוימת, בעיקר נכון הגבול שהוצע והשלכות המעצר.

בشكلו הנקוטים שאינם נוגעים לנסיבות ביצוע העבירות, באתי לכל מסקנה שיש לגזר את עונשו של הנאשם ברף הנמר, אם כי לא הת谦ון ממש, של מתחם העונש ההולם.

15. נוכח כל האמור לעיל, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 שנות מאסר בפועל בגין ימי מעצרו של הנאשם.
- ב. 12 חודשים מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, לא יעבור הנאשם על עבירה אלימות מסווג פשע.
- ג. 8 חודשים מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, לא יעבור הנאשם על עבירה רכוש מסווג פשע.
- ד. פיצוי בגובה של 12000 ש"ח למיטלוננת. בהתחשב בגילה של המטלוננת ובצורך להבטיח שתוכל להסתיע בפיצוי, יופקד הפיצוי בקופה בימה"ש תוך 90 ימים ויעבר למיטלוננת לפי פרטיהם שתמסור המاشינה.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

ניתן היום, כ"ז תמוז תשפ"ג, 16 ביולי 2023, בהעדר הצדדים.